

БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ

ПРАВИЛА

**ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА
ДОПИНГ КОНТРОЛ**

СОФИЯ, юли 2011 г.

I. Определения

Чл. 1. (1) По смисъла на настоящите правила употребените в тях термини имат следното значение:

а) „Допинг контрол“ - всички действия и процедури от изготвянето на плана за разпределение на проверките до крайния изход от всяко обжалване, включително всички междувременни действия и процедури, като подаване на информация за местонахождение, вземане, запечатване, съхранение и транспортиране на проби до лабораторията, извършване на лабораторен анализ, издаване на разрешения за терапевтична употреба, управление на резултати и провеждане на изслушвания;

б) "Световен антидопингов кодекс" - кодексът, приет на 5 март 2003 г. в Копенхаген от САА и включен в приложение 1 към Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, ратифицирана със закон от Народното събрание (ДВ, бр. 105 от 2006 г.);

в) "Списък на забранените субстанции и методи" - списъкът на САА, в който са посочени забранените субстанции и забранените методи;

г) "Състезателно тестване/тестване по време на състезание" - тестване, извършено в периода от 12 часа преди началото на състезание, в което спортистът е заявен за участие, до приключване на състезанието и свързаната с него процедура по вземане на проби;

д) "Тестване" - частите от процедурата по допинг контрол, включващи изготвянето на плана за разпределение на проверките и вземането, запечатването, съхраняването и транспортирането на проби до лабораторията;

е) "Анулиране на резултати" - обявяване на постигнатите от спортиста резултати в конкретно състезание или спортна проява за невалидни с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди;

и) САА – Световната антидопингова агенция.

II. Общи Разпоредби

Чл. 2. (1) Национален орган за осъществяване на допинг контрол, превенция и борба срещу допинга в спорта е Антидопинговият център към министъра на физическото възпитание и спорта.

(2) Антидопинговият център извършва дейността си въз основа на годишен план за разпределение на проверките, утвърден от министъра на физическото възпитание и спорта.

(3) Устройството и дейността на Антидопинговия център се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на физическото възпитание и спорта .

Чл. 3. (1) На допинг контрол в системата на БФС подлежат:

1. футболистите, картотекирани през спортно-състезателната година;
2. футболистите, участващи в международни спортни прояви на територията на Република България по искане от международни спортни организации.

Чл. 4. Допинг контролът, извършван въз основа на годишния план за разпределение на проверките, е за сметка на бюджета на Антидопинговия център.

Чл. 5. (1) Допинг контрол може да бъде извършен и по искане на БФС или на футболни клубове - негови членове.

(2) Искането за допинг контрол по ал. 1 е писмено и се прави до Антидопинговия център в срок до 48 часа преди футболната среща, за която се отнася.

(3) Искането се заплаща от заявителя, съгласно ценоразпис, утвърден от изпълнителния директор на Антидопинговия център.

Чл. 6. Българският футболен съюз известява незабавно Министерството на физическото възпитание и спорта, Антидопинговия център и Българския олимпийски комитет при установяване на нарушения на антидопинговите правила от друг контролен орган.

III. Организация на допинговия контрол

Чл. 7. (1) Футболистите и медицинските лица към отборите са длъжни да знаят кое съставлява нарушение на антидопинговите правила и кои субстанции и методи са включени в Списъка на забранените субстанции и методи.

(2) Лекарите на отборите са длъжни да знаят разпоредбите на Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност (ДВ, бр. 35 от 2011 г.). Те задължително запознават футболистите със Списъка на забранените субстанции и методи: преди началото на спортно-състезателната година и преди началото на пролетния (втория) полусезон.

Чл. 8. (1) Футболистите носят отговорност за всяка забранена субстанция или нейни метаболити или маркери, открити в техните проби, както и за притежаването на ресурси за прилагане на забранен метод.

(2) Футболистите не носят отговорността по ал. 1, ако:

1. забранената субстанция, нейните метаболити или маркери не надвишават граничното ниво, определено в Списъка на забранените субстанции и методи на САА или в Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него;

2. са получили разрешение за терапевтична употреба на откритите забранени субстанции или забранени методи и концентрацията им не надвишава праговите лимити съгласно Списъка на забранените субстанции и методи;

3. използването на откритата забранена субстанция или забранен метод е следствие от предприети спешни медицински мерки, възпрепятстващи тежки увреждания на спортиста.

(3) Футболистите са длъжни да информират лекуващите ги лекари за отговорността си по ал. 1.

IV. Процедури по допинг контрол

Чл. 9. (1) Тестването на футболистите се извършва, както следва:

1. по време на състезание:

а) чрез жребий се определят по двама футболисти и един - за резерва, от всеки отбор от участващите в състезанието;

б) председателят на антидопинговия екип има право да подбира спортисти за целево тестване по собствена преценка;

2. извън състезание:

а) случаен подбор на футболисти, включително такива, изтърпяващи лишаване от състезателни права или временно отстраняване;

б) целево тестване на футболисти, включително такива, изтърпяващи лишаване от състезателни права или временно отстраняване.

(2) Тестването по ал. 1 е без предизвестие, освен при изключителни обстоятелства.

(3) Когато при извършено по реда на ал. 1 и 2 тестване бъдат установени нарушения на антидопинговите правила от двама или повече футболисти от един отбор, се извършва разширен допинг контрол, който може да обхване всички футболисти от отбора.

Чл. 10. (1) Тегленето на жребий за определяне на футболисти за тестване се извършва от председателя на антидопинговия екип съвместно с делегата на срещата и с по един представител на отборите.

(2) Тегленето на жребий се извършва по време на редовната почивка между полувремената.

Чл. 11. (1) Стадионът трябва да бъде оборудван със станция за допинг контрол, в която се извършва вземането на пробите.

(2) Станцията за допинг контрол в професионалния футбол трябва да отговаря на следните изисквания:

1. Да бъде в близост до съблекалните на отборите и до нея да нямат достъп външни лица и представители на медиите;

2. Площта на станцията трябва да бъде поне 20 м² и да обхваща чакалня, стая за тестове и зона на тоалетната – всички разположени една до друга;

3. Чакалнята може да бъде част от стаята за тестове или да бъде разположена до нея (може да се използва и преграда разделяща двете помещения). В чакалнята трябва да има достатъчно места за осем души, закачалки за дрехи или шкафчета, като и хладилник;

4. В стаята за тестове трябва да има: една маса, четири стола, мивка с течаща вода, заключващ се хладилник и тоалетна (в близост до стаята или в самата стая);

5. Зоната на тоалетната трябва да бъде в стаята за тестове или непосредствено до нея и да има директен достъп до тази стая. В тази зона трябва да има тоалетна чиния, както и мивка с течаща вода.

Чл. 12. При известяване за допинг контрол и вземане на проби членовете на антидопинговите екипи са длъжни да се легитимират със служебна карта.

Чл. 13. (1) По време на състезание определените за тестване футболисти се известяват писмено непосредствено след приключване на участието им в състезанието.

(2) Известието за тестване е част от формуляра за допинг контрол.

Чл. 14. (1) При провеждане на тестване извън състезание антидопинговите екипи установяват местонахождението на определения футболист и го уведомяват за допинговия контрол, като посочват мястото и времето, определени за даване на допинг пробата.

(2) Уведомяването по ал. 1 за тестване трябва да е направено писмено, по телефон, имейл, факс или по друг подходящ начин.

Чл. 15. (1) Футболистът, определен за тестване по време на футболна среща, се явява в станцията за допинг контрол в срока, определен в полученото от него известие.

(2) Футболистът няма право да напуска станцията за допинг контрол без разрешение от председателя на антидопинговия екип.

(3) Напускането на станцията за допинг контрол преди даването на пробата се допуска след разрешение на председателя на антидопинговия екип и с придружител от антидопинговия екип, в следните случаи:

1. непосредствено участие в друго състезание;

2. участие в церемония по награждаване;

3. участие в пресконференция;

4. оказване на медицинска помощ;

5. осигуряване на представител, придружител и/или преводач;
6. представяне на документ за самоличност.

Чл. 16. (1) Футболистът, определен за тестване, има право да се яви в станцията за допинг контрол с придружител - лекар, треньор или служебно лице, а при международни състезания се допуска и преводач.

(2) Лицата, придружаващи футболиста, могат да присъстват при процедурата по вземане на пробата, освен при физиологичните действия на футболиста по даване на уринна проба.

(3) Футболистът удостоверява самоличността си с документ за самоличност или футболен паспорт със снимка.

(4) Председателят или член на антидопинговия екип е длъжен да обясни на футболиста и на неговите придружители последователността на действията при процедурата по вземане на пробата.

Чл. 17. Процедурите за вземане на проби, анализът и процедурите по първоначално разглеждане на резултатите се извършват по реда на Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност.

Чл. 18. (1) При отрицателен резултат от изследването на проба "А" изпълнителният директор на Антидопинговия център или упълномощено от него длъжностно лице писмено известява футболиста чрез Българския футболен съюз.

(2) Българският футболен съюз незабавно уведомява писмено футболиста за известието.

Чл. 19. (1) При неблагоприятен аналитичен резултат от изследването на проба "А" изпълнителният директор на Антидопинговия център или упълномощено от него длъжностно лице писмено известява футболиста чрез Българския футболен съюз.

(2) Българският футболен съюз незабавно уведомява писмено футболиста за известието.

(3) Известието се внася в Дисциплинарната комисия на БФС, която с решение спира състезателните права на футболиста до приключване на процедурите. Решението подлежи на обжалване по реда на чл. 25.

Чл. 20. (1) Футболистът има право, в срок до пет работни дни от получаването на известието по чл. 19, ал. 2, да подаде писмена молба до Антидопинговия център за извършването на контролен анализ на проба „Б“.

(2) Футболистът и/или нотариално упълномощено от него лице, има право:

1. да присъства на отварянето на проба „Б“;
2. да присъства по време на извършването на аналитичния анализ.

Чл. 21. (1) Резултатът от анализа на проба „Б“ е окончателен.

(2) Когато анализът на проба „Б“ не потвърждава резултата от анализа на проба „А“, резултатът от допинг контрола се обявява за отрицателен. От датата на известието се възстановяват по право състезателните права на футболиста.

(3) Когато анализът на проба „Б“ потвърждава резултата от анализа на проба „А“, резултатът от допинг контрола се обявява за положителен. Документацията от проверката се изпраща на Дисциплинарната комисия при БОК.

V. Дисциплинарно производство

Чл. 22. Дисциплинарната комисия към Българския олимпийски комитет определя вида и размера на наказанията за допуснати или извършени нарушения на антидопинговите правила. Структурата, съставът и правомощията ѝ са определени в Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност.

Чл. 23. (1) Право да отнесат за разглеждане и разрешаване до Дисциплинарната комисия въпроси, свързани с нарушения на антидопинговите правила, имат:

1. футболистът или упълномощено от него лице;
2. Българският футболен съюз;

Чл. 24. (1) За насрочването на първото заседание страните за изслушване се известяват писмено в срок до 3 дни преди датата на заседанието.

(2) Разглеждащият състав може да отлага изслушване. За следващите заседания страните се информират сами.

(3) При разглеждането на случая всяка от страните е представявана за нейна сметка.

(4) Всяка от страните в производството има правото да представя писмени и устни доказателства, в т.ч. да призовава и разпитва свидетели, както и да взема становища по представените от другата страна доводи и доказателства.

(5) Фактите, свързани с нарушенията на антидопинговите правила, могат да бъдат установени посредством всякакви надеждни доказателствени средства, включително самопризнания. Разглеждащият състав по молба на едната страна в производството може да изиска от другата страна да представи притежаван от нея документ, а страната, която иска документа, обяснява неговото значение за производството.

(6) За заседанията на състава на Дисциплинарната комисия се води писмен протокол. При поискване страните могат да получат копие от протокола.

(7) Решенията на състава се вземат с мнозинство. Решението е писмено и съдържа дата, подписи и мотиви. Преписи от решението се изпращат на: страните в производството; Антидопинговия център, ако не е страна; САА; Български футболен съюз и ФИФА.

Чл. 25. (1) Решенията на Дисциплинарната комисия на БФС по чл. 19, ал. 3, на изпълнителния директор на Антидопинговия център, на Дисциплинарната комисия на БОК могат да бъдат обжалвани, като обжалването не спира изпълнението им, освен ако апелативният орган реши друго.

(2) Решението на Дисциплинарната комисия на БФС може да се обжалва пред Дисциплинарната комисия на БОК в 14-дневен срок от получаването му.

(3) Решението на Дисциплинарната комисия на БОК може да се обжалва както следва:

1. пред Българския спортен арбитраж – от заинтересования футболист, когато, към датата на вземането на пробите, е бил картотекиран за участие във вътрешните първенства и турнири на БФС. Срокът за обжалване е 14 дни от датата на получаване на решението;

2. пред Спортния арбитражен съд (CAS) в Лозана, Швейцария - от заинтересования футболист, когато, към датата на вземането на пробите, е бил участник в национален отбор на БФС. Срокът за обжалване е 21 дни от датата на получаване на решението.

VI. Санкции на футболисти и други лица за нарушения на антидопинговите правила

Чл. 26. Санкциите на футболисти и длъжностни лица в системата на БФС се налагат по реда и условията на Дисциплинарния правилник.

Чл. 27. Дисциплинарната комисия на Българският футболен съюз взема решение за налагане на определеното от Дисциплинарната комисия на БОК наказание. Решението се взема в 15-дневен срок, като препис от него се изпраща на: Антидопинговия център, министъра на физическото възпитание и спорта, Българския олимпийски комитет и САА и ФИФА.

Чл. 28. Ако повече от двама футболисти в отбор бъдат признати за виновни в извършване на нарушение на антидопинговите правила във връзка с конкретна футболна среща, в допълнение към санкциите за нарушителите могат да се наложат санкции на целия отбор по реда и условията на Дисциплинарния правилник.

Чл. 29. Български футболен съюз е органът, изпълняващ влезлите в сила решения за налагане санкции на лица, извършили нарушения на антидопинговите правила.

VII. Административно-наказателни разпоредби

Чл. 30. (1) На футболни клубове в системата на БФС се налагат следните имуществени санкции:

1. 1000 лв – когато на картотекиран в отбор на клуба футболист е наложено наказание за нарушаване на антидопинговите правила;

2. 2000 лв – когато на картотекиран в отбор на клуба футболист, до 2 години от санкцията по т. 1, е наложено наказание за нарушаване на антидопинговите правила, което се явява второ за клуба;

3. 3000 до 6000 лв – когато на картотекиран в отбор на клуба футболист, до 2 години от санкцията по т. 1, е наложено наказание за нарушаване на антидопинговите правила, което се явява трето и следващо за клуба.

(2) Имуствената санкция се налага с решение на Дисциплинарната комисия на БФС. За обжалването на решението се прилагат разпоредбите на Дисциплинарния правилник на БФС.

Заклучителни разпоредби

§ 1. За неуредените въпроси се прилагат Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност и Световния антидопингов кодекс.

§ 2. Тези правила са приети с Решение на ИК на БФС по т. 7 от Протокол № 3 от 28 юли 2011 г., на основание чл. 12 от на Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност (ДВ, бр. 35 от 2011 г.).